

[Arnth Jensen.]

og så siger han: „Nej. Vi holder ikke af den, men et ord skal man jo bruge. Blot man vil lade være at bruge det for meget. Nu i den senere tid er der blevet sat nogle store skilte op på vanførehjemmets facade. Det synes jeg ikke om.“

Man skal lade være med at reklamere med ordet „vanfør“. Jeg tror, at kunne vi få det ord ud af vort sprog, ville meget være vundet.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil gerne først takke samtlige ærede ordførere for den venlige tilslutning, de har givet det lovforslag, jeg har fremsat.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen spurgte, om jeg kunne udtale mig om, hvornår der kan foreligge et resultat af folkeforsikringskommissionens arbejde. Det er selvfølgelig vanskeligt for mig at udtale mig derom, men jeg ved, at formanden agter at fremme arbejdet.

Det ærede medlem hr. Sønderup var betænkelig, ikke ved lovforslaget — jeg forstod, at det ærede medlem vil medvirke til dets gennemførelse —, men ved den fremgangsmåde, jeg havde anvendt forud for valget med hensyn til det lovforslag, her er til behandling, idet det var en hån — tror jeg det ærede medlem sagde — mod mennesker, at jeg under valgkampen placerede aldersrentemodtagerne på den måde, at jeg førte stemmekøbspolitik, at jeg under valgkampen opførte et komediespil, og jeg ved ikke alle de betegnelser, det ærede medlem anvendte. Det er måske værd for mig i denne forbindelse at gøre opmærksom på, at da vi her i tinget i maj måned havde forslag til behandling om forhøjelse af tjenestemændenes lønninger og en forhøjelse for pensionisternes vedkommende, talte jeg med de ærede ordførere, de ærede medlemmer hr. Evald Christensen, hr. Svend Jørgensen, hr. Hans Thyge Jacobsen og også det ærede medlem hr. Sønderup, og gjorde dem opmærksom på, at når vi kom hen til efteråret, hvor vi kunne overse, hvordan forholdene prismæssigt ville stille sig, ville jeg fremsætte et lovforslag, således som det var sket de andre år. Jeg spurgte de ærede medlemmer om deres syn på et sådant lovforslag, og jeg forstod på dem alle, at de ville se med venlighed på det, hvis de prismæssige forhold var af en sådan karakter, at man følte det rimeligt. Det var altså omkring den 11. og 12. maj. Jeg ville ikke vække forhåbninger hos alders- og invaliderentemodtagerne, som jeg ikke havde mulighed for at indfri, hvis ikke de ærede medlem-

mer selv så med velvilje på et sådant lovforslag. Men jeg må erkende, at efter at jeg havde haft denne samtale, gjorde jeg i „Social-Demokraten“ for 13. maj 1950 opmærksom på, at vi, når vi nåede hen på efteråret, ville fremsætte et forslag om et eengangstillæg til rentemodtagerne. Det var altså i maj måned, og ingen af de ærede ordførere vil vel sige til mig, at jeg i maj måned havde nogen som helst tanke om, at der ville blive udskrevet valg, når vi kom hen i september. Det blev dog først, såvidt jeg erindrer, afgjort i august, at vi skulle have valg.

Jeg tror, de ærede ordførere må erkende, at jeg, før jeg har fremsat noget forslag her i tinget, bortset fra det første forslag, som jeg fremsatte i november 1947, omhyggeligt har holdt ordførerne underrettet derom. Derfor er jeg ked af den bebrejdelse, jeg har fået, selvom jeg selvfølgelig er taknemlig for, at det ærede medlem vil gå med til lovforslaget. Jeg synes ikke, jeg har fortjent denne bebrejdelse.

Hvad angår mine gæsteroller i aldersrenteforeninger o. s. v., må jeg forbeholde mig min ret. Jeg vil ikke sige det mindste til, at det ærede medlem gæster landboforeninger og andre foreninger og måske også ved sådanne lejligheder stikker en eller anden ud mod os ministre, det vil jeg ikke bebrejde det ærede medlem. Mine gæsteroller i forskellige foreninger vil jeg gerne have lov til at fortsætte med, når jeg giver de rigtige og de faktiske oplysninger, og jeg tror heller ikke, det ærede medlem vil have noget imod, at jeg udfører disse gæsteroller. Jeg vil gerne have det sagt her, for jeg synes ikke rigtig, jeg har fortjent den omgang, jeg fik af det ærede medlem hr. Sønderup.

Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at det kan være ubehageligt for kommunalbestyrelserne, når vi gennemfører eengangstillæg midt i et budgetår, og det må jeg erkende. På den anden side ville man, selvom vi eventuelt gennemførte, at der skulle reguleres to gange om året, måske 1. april og 1. oktober, ikke forlods kunne sikre kommunalbestyrelserne mod, at der i et budgetår kunne komme nogle ekstraordinære udgifter, så enten vi har det på den måde som nu, eller vi gennemfører en to-ganges regulering, bliver det ikke let at undgå, at kommunalbestyrelserne midt i et budgetår kan komme til at stå overfor en ekstraordinær udgift.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen talte om en forenkling af refusionsskemaerne indenfor den kommunale administration med henblik på det, der skal refunderes af